

AL	
Ügyszám: IV	
Érkezett:	
Példány:	
Melléklet:	3 db

Alkotmánybíróság
a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
útján

10/5
@
13
27-993/2018
db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[Redacted text block]

ellen -gyámhatósági ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított közigazgatási peres eljárást és felülvizsgálati eljárást követően az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2019. szeptember 25-én kelt és jogi képviselőm által 2019. október 15. napján átvett Kfv.II.37.979/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése:

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Téli Járási Hivatal, mint elsőfokú gyámhatóság [Redacted]

[Redacted] gyermekeink tekintetében a gyermekek védelembe vételét a 2018. július 30. napján kelt GY-07C/GYH/13-33/2018. sz. határozatával fenntartotta és megkereste a Gyermekek Jóléti és Szociális Intézményt új egyéni gondozási terv elkészítése érdekében. A gyámhivatal megállapította, hogy bár a gyermekek mindkét szülőnél megfelelő körülmények között vannak, azonban a szülők közötti konfliktus és feszültséggel terhelt kapcsolat veszélyezteteti a gyermekek érzelmi fejlődését. Határozat A/2. alatt csatolva.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú gyámhatóság a GYC-01/1027-2/2018. sz. határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta, megállapította, hogy a gyermekek veszélyeztetettsége továbbra is fennáll, ugyanis a szülők közötti konfliktus nem oldódott és nem szűnt meg, amit alátámaszt annak ténye is, hogy az

A felperes keresete folytán eljáró Győri Közigazgatási és Munkügyi Bíróság a 2019. június 6. napján hozott 9.K.27.793/2018/29. számú ítéletével az alperes másodfokú hatóság GYC-01/1027-2/2018. számú határozatát megváltoztatta [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED].

[REDACTED] édelembe vételét megszüntette.

Rögzítette a bíróság, hogy a szülők közötti viszony megismerését követően vizsgálta azt, hogy a szülők közötti konfliktusok hatása okoz-e a gyermekeknél a Gyvt. 5. § n) pontja alapján minősülő olyan veszélyeztetettséget, melynek megszüntetésére a szülők nem képesek.

A kiegészített szakértői vélemény rögzítette, hogy a veszélyeztetettség megállapítása hatósági feladatkör, vagyis a szakértőnek nem tartozik kompetenciájába annak megítélése, hogy a gyermekek veszélyeztetettsége megállapítható-e a szülők között kialakult feszült, konfliktusokkal terhelt viszony miatt. Egyidejűleg megállapította, hogy a gyermekeket megviselte a szülők közötti hosszantartó válási folyamat, a közöttük fennálló konfliktus, egyet nem értés, feszült viszony, aminek jelei a gyermekek esetében egyértelműen megmutatkoznak. Példaként említette [REDACTED] szótagismétlését, a béke és a veszekedések befejezése utáni vágyakozását.

A bíróság megítélése szerint a megelőző eljárásban született szakvélemény, valamint a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata alapján az állapítható meg, hogy a gyermekek

traumatizáltsági foka nem haladja meg azt az általános mértéket, amely a szülők különválása esetén a gyermekeknél általánosságban jelentkezik. A bíróság mind ebből arra a következtetésre jutott, hogy a gyermekek olyan veszélyeztetettsége, amely bármely válás esetén jelentkező szorongás vagy traumatizáltság mértékét meghaladná, nem jelentkezik.

Megállapította a bíróság azt is, hogy az alperes helyesen vette figyelembe, hogy a szülők közötti konfliktus olyan mértékű és jellegű, melynek spontán feloldására nem lehet számítani, de álláspontja szerint helytelenül vonta le a gyámhatóság ebből azt a következtetést, hogy a konfliktus a gyermekekre olyan mértékben hat ki, ami indokolja a védelembe vétel fenntartását.

Az ítélet ellen általam előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Kúria a 2019. szeptember 25. napján kelt Kfv.II.37.979/2019/2. számú végzésével visszautasította.

A Kúria a visszautasításról rendelkező végzését azzal indokolta, hogy a felülvizsgálati kérelemben befogadási ok nem került megjelölésre, ugyanakkor a fél kötelessége, hogy egyrészt megjelölje azon okot, amely alapján a jogorvoslati kérelem befogadható, másrészt azon körülmények feltárása is kötelessége, amelyek a megjelölt befogadási ok alátámasztására szolgálnak. Álláspontja szerint a befogadási ok, valamint a jogszabálysértések megjelölésének kötelezettsége egymástól nem választható el, amennyiben pedig a fél ezen kötelezettségei közül valamelyiknek nem tesz eleget, úgy a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának érdemi elbírálására sem kerülhet sor, ugyanakkor a Kúria a befogadhatóság körében kizárólag a fél által megjelölt okból vizsgálódhat.

Tényállás ismertetése:

A Győri Járásbíróság a felperes és az alperesi érdekelt házasságát a P.22.149/2016/64. számú ítéletével felbontotta, a gyermekek felett a szülői felügyeleti jogok gyakorlására az anyát jogosította fel, rendelkezett az engem terhelő gyermektartásdíjról és szabályozta a kapcsolattartást. A Kúria a Győri Törvényszék 2.Pf.20.902/2017/11. számú határozatát a kapcsolattartás tekintetében megváltoztatta.

A házasság felbontását követően köztem és a gyermekek között a jogerős ítéletben szabályozottak szerinti kapcsolattartás -az anya nem együttműködő és a kapcsolattartást akadályozó magatartása okán- nem működött, ezért a kapcsolattartás végrehajtása iránt a házasság felbontása óta eltelt időben több eljárást indítottam, illetve a felperes is kezdeményezett velem szemben végrehajtási eljárást. Ezen eljárások egy része jogerősen befejeződött, illetve jelen időben is több gyámhatósági, illetve közigazgatási peres eljárás van folyamatban a kapcsolattartás végrehajtása tárgyában.

A házasság felbontását követően a gyermekek védelembe vételéről rendelkezett a gyámhatóság, melynek felülvizsgálata iránt indult eljárásban hozott határozat felülvizsgálata a tárgya jelen alkotmányjogi panasszal érintett, megelőző gyámhatósági, és közigazgatási peres eljárásoknak.

Időközben a Győr-Moson-Sopron Megyei Járási Hivatal a 2019.11.25-én kelt GY-02B/GYÁM/3860-4/2019. szám alatt értesített arról, hogy a kiskorú gyermekeink védelembe vételi ügyében rendőrségi jelzésre hivatalból eljárás indult.

A felperes anya együttműködésének, kommunikáció készségének hiánya, a kapcsolattartás folyamatosan történő akadályozása okán újabb és újabb végrehajtási eljárások indulnak, jelen időben is több tucat eljárás van folyamatban.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Téti Járási Hivatal, mint elsőfokú gyámhatóság 2018. július 30. napján kelt GY-07C/GYH/13-33/2018. sz. határozata ellen a felperes élt fellebbezéssel.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú gyámhatóság a GYC-01/1027-2/2018. sz. határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta.

A felperes keresete folytán eljáró Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2019. június 6. napján hozott 9.K.27.793/2018/29. számú ítéletével a másodfokú hatóság GYC-01/1027-2/2018. számú határozatát megváltoztatta és [REDACTED] vételét megszüntette.

Az ítélet ellen általam előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Kúria a 2019. szeptember 25. napján kelt Kfv.II.37.979/2019/2. számú végzésével visszautasította, a végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Fentiek alapján a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítettem.

Nyilatkozom továbbá arról, hogy az ügyben nem kezdeményeztek perújítást.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, a Kúria 2019. szeptember 25. napján hozott Kfv.II.37.979/2019/2. számú végzése elektronikus úton került kézbesítésre jogi képviselőm részére 2019. október 15. napján.

Fentiek alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló döntés fentiek szerinti kézbesítésétől az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott kúriai döntés az én, mint a megelőző eljárásban alperesi érdekeltként (kiskorú gyermekek édesapja) eljáró személy jogait és érdekeit érinti, melyek a kiskorú gyermekeimmel történő zavartalan és akadálymentes kapcsolattartáshoz, az ilyen módon megvalósuló kapcsolattartás érdekében a másik szülővel történő együttműködéshez, a gyermekek biztonságos, stabilitást, állandóságot, megfelelő lelki, erkölcsi és szellemi fejlődést nyújtó családban való nevelkedéséhez fűződnek, amelynek érvényre jutását segítené elő a védelembevétel fenntartása, hiszen ennek tartama alatt a hatóság kontrollja érvényesül, ami elősegíti gyermekeimmel való kapcsolattartást.

e) Az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta

1.A Kúria döntésével az Alaptörvény 28. cikkében biztosított, a bíróságok által a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegének elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezéséhez fűződő jogom sérült.

A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdésére hivatkozással utasította vissza a felülvizsgálati kérelmet azon indokkal, mert a befogadási okot nem jelöltem meg felülvizsgálati kérelmemben.

A Kúria ezzel kiterjesztően értelmezte a Kp. 115. § (2) bekezdés és 100. § (2) bekezdésében foglalt szabályozást és olyan tartalmi kötelezettséget állapított meg, melyet a törvény nem tartalmaz és így olyan tartalmi hiányosságra hivatkozással utasította vissza a felülvizsgálati kérelmet, mely tartalmi elemről a Kp. 118. §-a nem rendelkezik.

A Kp. 115. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálatra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.

A Kp. 100. § (2) bekezdése rendelkezik a fellebbezés tartalmáról, mely szerint a fellebbezés a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően tartalmazza

- a) a fellebbezéssel támadott ítélet számát,
- b) a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével és
- c) a másodfokú bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelmet.

A Kúria jogértelmezése szerint a Kp. 100. § (2) bekezdése alapján kötelező megjelölni a felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélettel kapcsolatos jogszabálysértéseken kívül azokat az okokat is, mely szerint a felülvizsgálati kérelem befogadható.

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében az Alaptörvény és a jogszabályok *értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*

A Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 100. § (2) bekezdésének együttes értelmezésével sem juthatunk el oda, hogy kötelező tartalmi elem a felülvizsgálati kérelemnek a befogadási ok megjelölése. Ilyen tartalmú kötelezettséget sem a Kp. befogadhatóságról rendelkező 118. §-a, sem a 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 100. § (2) bekezdése nem ír elő a kérelmet előterjesztő fél számára, különös figyelemmel a 115. § (2) bekezdésének azon megfogalmazására, mely szerint a fellebbezésre vonatkozó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.

A Kúria döntésével megsértette az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat, mert a Kp. általa hivatkozott rendelkezéseit nem a jogszabály szövegének céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte. Az Alaptörvény 28. cikke értelmében ugyanis az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Kúria azon jogértelmezése azonban, mely szerint a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek kell a befogadhatósági okot, illetve a befogadási ok alátámasztására szolgáló körülményeket megjelölni és feltárni, a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseknek a jogalkotó szándékán túlmutató, a jogszabályi rendelkezésekben meg nem jelenő kötelezettség teljesítésének kiterjesztő értelmezése és az Alaptörvény 28. cikkébe ütköző elvárása.

2. Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Azzal, hogy a Kúria az Alaptörvény 28. cikkébe foglalt alapjogba ütközően utasította vissza felülvizsgálati kérelmemet, ezzel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikke alapján a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjogomat is. A jogszabályi rendelkezések által meg nem határozott kötelezettség teljesítésének hiánya okán történt visszautasítással a Kúria elzárta a rendkívüli jogorvoslati lehetőségtől, attól, hogy érdemben foglalkozzon tisztességes eljárás keretében a felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélettel kapcsolatosan megjelölt jogszabálysértésekkel.

3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Kúria a Kp. 115. § (2) és 100. § (2) bekezdésének kiterjesztő értelmezéssel megakadályozta a rendkívüli jogorvoslat kérelmem érdemi elbírálását, megsértve ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való alapjogból levezethető követelményeket.

Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg. A Kúria azonban döntésével a jogorvoslat lehetőségét teljesen elzárta előttem egy olyan ügyben, amelynek tárgya olyan jogerős ítélet, mely jogszabálysértően rendelkezett kiskorú gyermekek védelembevételének megszüntetéséről a rendelkezésre álló okiratok, szakértői véleményben foglaltakkal ellentétesen, ezzel a jogszabályban biztosított jogorvoslat ténylegesen és hatékonyan nem tud érvényesülni, a Kúria jogértelmezésével kiürítette, illetve formálissá tette a jogorvoslathoz való jogomat.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26–27. §-ai alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Alaptörvény 25. cikk

(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Bíróság a rendes és a közigazgatási bíróság.

(2) A rendes bíróságok döntenek büntetőügyben, magánjogi jogvitában és törvényben meghatározott egyéb ügyben. A rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Alaptörvény 28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

1./

Alaptörvény 28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Kúria döntése ellentétes az Alaptörvény 28. cikkben megfogalmazott rendelkezéssel, mely szerint a bíróság az alkalmazott jogszabály szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi úgy, hogy ezen értelmezéskor a józan észnek megfelelő, erkölcsös, gazdaságos célt kell, hogy szolgáljon.

A jogrendszer egysége is megköveteli, hogy minden jogszabályt ne csupán önmagában és funkcióját tekintve, hanem mindenekelőtt az Alkotmánnyal való összhangjára figyelemmel értelmezzenek.

Álláspontom szerint a jogalkotónak nem lehetett az a szándéka a Kp. 115.§ (2) bekezdése, továbbá a 118. § (1) bekezdése normaszövegének megállapításakor, hogy a kérelmező kötelezettségévé tegye a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága okának, valamint az azt altámasztó körülményeknek a megjelölését és feltárását.

Ilyen követelmény a Kp. hivatkozott rendelkezéseiből, azok nyelvtani, logikai értelmezése útján sem olvasható ki különös figyelemmel arra, hogy maga a törvényhez fűzött indokolás is azt az iránymutatást adja, hogy a szabályozásból nem olvasható ki, hogy a befogadhatóságra vonatkozó okokat, indokokat a kérelmezőnek meg kell jelölni felülvizsgálati kérelmében.

A Kp. 118. §-hoz fűzött indokolás: „A felülvizsgálati kérelem tartalmi követelményei értelemszerű eltérésekkel a fellebbezés tartalmi követelményeihez igazodnak, amelyeket a Kp. 115. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdése tartalmaz. Ugyan nem olvasható ki ennek alapján a szabályozásból az, hogy a befogadhatóságra vonatkozó indokokat meg kellene jelölni, azonban célszerű. Abban az esetben, ha a felülvizsgálati kérelem a befogadhatóság indokait nem jelöli meg, elegendő a befogadást megtagadó végzés indokolásában a Kp. 118. § (1) bekezdése feltételeinek fenn nem állására utalni, míg ha a

befogadhatóság kérdésében a felülvizsgálati kérelem elkülönült indokokat tartalmaz, akkor erre a befogadás megtagadásáról szóló végzés indokolásának reagálnia kell.”

A felülvizsgálati kérelem előterjesztése során kifejezetten utaltunk a fellebbezés szabályaira és azokat követve került szerkezetileg és tartalmilag összeállításra a beadvány.

A Kp. 100. §-ban foglaltaknak megfelelően felülvizsgálati kérelmünk valamennyi kötelező tartalmi elemet tartalmazta, megjelöltük a jogszabálysértést a jogszabályhely pontos nevesítésével, és határozott kérelmet terjesztettünk elő a Kúria döntésére vonatkozóan.

A befogadhatóságról csupán a Kp. 118. §-a rendelkezik az előzőekben ismertetett tartalommal. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely meghatározza, hogy a félnek kell megjelölni a Kp. 118. § (1) bekezdés a)-d) pontjai közül, mely ok alapján tartja indokoltnak a kérelem befogadhatóságát, továbbá nincs olyan rendelkezés a Kp-ban, ami azon kötelezettséget írja elő a kérelmező félnek, mely szerint a megjelölt ok alátámasztására szolgáló körülményeket is fel kell tárni a felülvizsgálati kérelemben.

Hivatkozom a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. tv. 2. § (1) bekezdésében foglalt azon rendelkezésre, mely szerint a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. Ezen jogalkotói elvárásra is figyelemmel kiterjesztő értelmezést jelentene a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján a 100. § (2) bekezdésének és a 118. §-ban foglaltaknak olyan tartalmú értelmezése, mely szerint magának a kérelmezőnek a kötelezettsége a befogadhatósági ok és az azt alátámasztó körülmények nevesítése.

Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése alapján a rendes bíróságok döntenek büntetőügyben, magánjogi jogvitában és törvényben meghatározott egyéb ügyben. A rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Fenti alaptörvényi rendelkezés, valamint a Kp. 118. §-ban megfogalmazott szabályozás alapján a Kúria az a legfőbb bírói szerv, amely a joggyakorlatot alakítja, annak egységét fenntartja, ebből következően nem értelmezhető azon elvárás, mely szerint a kérelmező félnek kellene megjelölni azon indokokat, melyek a joggyakorlat egységét és továbbfejlesztését biztosítják. Ezen feladat az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése alapján a Kúria feladata.

2./

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Álláspontom szerint annak vizsgálata is szükséges, hogy a bíróság által az ügyre alkalmazandónak ítélt jogszabály értelmezése során mennyiben jutottak érvényre a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó követelmények.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. Az itt megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002.

(III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118-120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat; 8/2015. (IV. 17.) AB határozat] is megerősítette és gyakorlattá formálta. A kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.

Álláspontom szerint a Kúria által megfogalmazott és a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félre telepített azon kötelezettség teljesítése, mely szerint a kérelmezőnek a befogadhatóság okait és azt alátámasztó körülményeket kötelezően meg kell jelölnie kérelmében, a jogalkotó ilyen elvárásra irányuló szándékát a hivatkozott jogszabályi rendelkezésekben nem jeleníti meg, ilyen kérelmezőt terhelő kötelezettség nem került a Kp-ben szabályozásra, ezzel a legfőbb bírói szerv eljárása velem szemben méltánytalan, igazságtalan és nem tisztességes, minek okán érdemi döntés a jogerős ítélettel összefüggésben megjelölt jogszabálysértéseket illetően nem születhetett.

3./

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyat tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]}

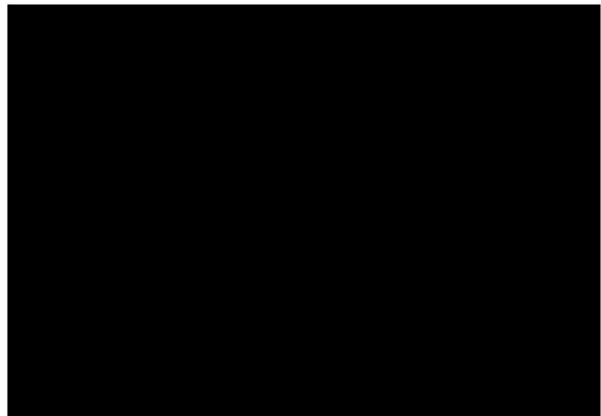
Az 1. és 2. pontban nevesített alapjogsérelem körében előadottakat fenntartva sérült a bírósági döntés elleni jogorvoslathoz, mint alapjoghoz való jogom is azzal, hogy a Kúria az 1. és 2. pontban meghatározott indokok alapján az ott írt alapjogba ütközően rendelkezett a felülvizsgálati kérelem visszautasításáról, ezzel az érdemi döntés lehetőségét, valamint a döntés által okozott jogsérelem orvoslását, mindezzel együtt a hatékony jogvédelem érvényesülését zárta ki.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

- a) Nyilatkozom arról, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.
- b) Az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát mellékelten csatolom.
- c) Nyilatkozom továbbá arról, hogy személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.
- d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolatát mellékelem.

Kelt Mosonmagyaróváron, 2019. december 11. napján.

Tisztelettel

Mellékletek:

- A/1. Meghatalmazás
- A/2. Elsőfokú gyámhatósági határozat *GY-07C/GYH/13-33/2018. sz.*
- A/3. Másodfokú gyámhatósági határozat *GYC-01/1027-2/2018. sz.*
- A/4. Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete *9.K.27.793/2018/29.sz.*
- A/5. Kúria végzése *Kfv.II.37.979/2019/2. sz.*